

نویسنده: جیفری دی ساکس «Jeffrey D. Sachs»
منبع و تاریخ نشر: ارشیف خود نویسنده «2024-05-14»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

گیلاد اردان با ساختن استراتژی محکوم به شکست اسرائیل به دنیا لطف می کند

*Gilad Erdan Does World a Favor by Making Plain Israel's
Doomed-to-Fail Strategy*

گیلاد مناشه اردان (به عبری : גִּלְעָד מְנַשֶּׁה אֶרְדָן، IPA: [gil'(?ad ev'dan]؛ زاده 30 سیاستمدار اسرائیلی تا 19 سپتامبر سازمان ملل متحد از سال 2020 [1] اردان پیش از این به عنوان سفیر اسرائیل در ایالات متحده خدمت می کرد. او همچنین از سال 2003 تا 2020 عضو کنست حزب لیکود و دارای چندین پست وزارتی از جمله وزیر حفاظت از محیط زیست (2009-2013)، ارتباطات (2013-2014)، دفاع از جبهه داخلی (2013-2014)، کشور بود (2014-2015)، وزیر امنیت عمومی (2015-2020)، وزیر امور استراتژیک و دیپلماسی عمومی (2015-2020) و وزیر همکاری منطقه ای (2020)

گیلاد اردان

ما مدیون قدردانی طنزآمیز به **گیلاد اردان**، سفیر اسرائیل در سازمان ملل هستیم، به خاطر پیشبرد آرمان کشور فلسطین در سازمان ملل. **اردان** با ایراد یک سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد که بسیار بی هیج، پوچ، مبتذل، توهین آمیز، بی وقار

بی‌محتوی و غیردیپلماتیک بود، به کسب «143» رای موافق و «۹» رای مخالف به نفع عضویت فلسطین در سازمان ملل کمک کرد (بقیه ممتنع یا رای ندادند). اما بیشتر از آن، **اردان** به روشن شدن رویکرد تاکتیکی اسرائیل و اینکه چرا محکوم به شکست است کمک کرد.

اجازه دهید به اختصار محتوای سخنرانی **اردان** را بررسی کنیم. **اردان** به طور خلاصه مدعی شد که فلسطین همسان و برابر با حماس و حماس برابر با رایش نازی هیتلر است. **اردان** به نمایندگان سازمان ملل گفت که کشورهای شماییان از تشکیل کشور فلسطین حمایت می‌کنند زیرا "چونکه بسیاری از شماییان از یهودیان متنفر هستید." او سپس منشور سازمان ملل را در تریبون پاره کرد و ادعا کرد که نمایندگان با رأی دادن به عضویت فلسطین در سازمان ملل متحداً همین کار را انجام می‌دهند. در تمام این مدت، درست در همان روزی که سخنرانی او و رای‌گیری سازمان ملل متحد انجام شد، اسرائیل نیروهای خود را برای کشتار بیشتر غیرنظامیان بی‌گناه در رفح جمع‌آوری کرد.

شعارهای **اردان** تا حد نفرت زهرآگین و پوچی بالا رفت. فلسطین به عنوان یک کشور صلح دوست وارد سازمان ملل خواهد شد، تعهدی که توسط **ریاض منصور**، سفیر فلسطین در سازمان ملل متحد (اینجا در ساعت 23:44) قاطعانه و با صراحت بیان شده است. **سفیر منصور** به صراحت اعلام کرد: "ما صلح می‌خواهیم." علاوه بر این، راه حل دو کشوری البته در خلاء دیپلماتیک اتفاق نخواهد افتاد. بر اساس ابتکار صلح عربی در سال «2002»، و مجدداً توسط کشورهای عربی و اسلامی در ریاض در نوامبر گذشته تأیید شد، کشورهای عربی و اسلامی بارها متعهد شده‌اند که از صلح و عادی‌سازی روابط با اسرائیل به عنوان بخشی از راه حل دو دولتی حمایت کنند.

برخلاف تهمت‌های **اردان**، دولت‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد البته از یهودیان متنفر نیستند. در عوض، آنها از حمله دولت اسرائیل به غزه بیزارند، قتل عام بسیار گسترده‌ای که اسرائیل به اتهام نسل‌کشی در دادگاه بین‌المللی دادگستری معرفی است. همین اتهام نادرست علیه معترضان دانشجویی که ضد یهودی نیستند، بلکه ضد آپارتاید و ضد نسل‌کشی هستند، مطرح شده است.

سؤال این است که **اردان** واقعاً چه کاری انجام می‌داد و سخنرانی‌ای را انجام می‌داد که آن قدر زیاده‌روی بود که فقط می‌توانست به تقویت و نه کاهش رای قاطع جهانی به فلسطین کمک کند. البته او همان کاری را می‌کرد که همه سیاستمداران در عصر رسانه‌های اجتماعی انجام می‌دهند. او به خاطر 157 هزار دنبال‌کننده‌اش در X (توییتر سابق) و طرفداران حزب راست‌گرای لیکود اسرائیل بود.

در ابتدا، وقتی به **اردان** گوش می‌دادم، به سادگی فکر می‌کردم که آن مرد دیوانه است، از ترومای پس از هولوکاست رنج می‌برد و هیتلر را در هر سایه‌ای می‌دید. با این حال چنین دیدگاهی ساده‌لوحانه است. **اردان** یک شخصیت سیاسی بسیار باتجربه،

تحصیل کرده و آموزش دیده است، و کنترل کامل یک سخنرانی با دقت آماده شده را داشت (که شامل پوستر و خردکن به عنوان وسایل بود). اشتباه اولیه من این بود که فکر می کردم او با بقیه سفیران سازمان ملل و بینندگان می صحبت می کند.

تفاوت بزرگ سیاست های دوران پخش دیروز و سیاست های عصر رسانه های اجتماعی امروز این است که سیاستمداران دیگر با عموم مردم صحبت نمی کنند. آنها اکنون تقریباً به طور کامل با پایگاه و "پایگاه نزدیک" خود ارتباط برقرار می کنند. امروزه هر فرد یک جریان شخصی از «اخبار» دریافت می کند که به طور مشترک توسط انتخاب های فردی (از کدام وب سایت ها بازدید می کنیم)، شبکه های «فالور» دیجیتال، الگوریتم های پلتفرم ها می مانند فیس بوک، X و TikTok، و نیروهای پنهانی که شامل اطلاعات است، ساخته می شود. آژانس ها، مبلغان دولتی، شرکت ها و عوامل سیاسی. در نتیجه، سیاستمداران پایگاه خود را بسیج می کنند و انگیزه می دهند و کمی فراتر از آن.

اردان، سیاستمدار و حزب لیکود او، بیش از مدتی که حماس بر سیاست غزه تسلط داشته است، و در واقع بیش از مدتی که حماس وجود داشته است، علیه فلسطینیان می جنگد. **اردان** در درون حزب، از جناح جوانی آن به بعد، در جنبشی بزرگ شد که همیشه سرسختانه علیه دولت فلسطین و راه حل دو دولتی شدن ایستاده است. در واقع، لیکود مدت ها است که حماس را به عنوان یک پشتوانه سیاسی، ترفندی برای ایجاد تفرقه بین فلسطینی ها و در نتیجه دفع درخواست های بین المللی برای راه حل دو کشور، تلقی می کند. همانطور که حتی رسانه های اسرائیلی گزارش می دهند، رهبران لیکود در طول سال ها با کشورهای عربی همکاری کردند تا حماس را تا مین مالی کنند تا رقابتی مستمر برای حاکمیت فلسطین ایجاد کند.

پس استراتژی لیکود در حالی که اسرائیل به طور فزاینده ای خود را از بقیه جهان منزوی می کند چیست؟ در اینجا نیز، ترفندهای سیاسی گذشته خود **اردان** سرنخی ارائه می دهد. **اردان** یکی از زیرک ترین و موفق ترین سیاستمداران اسرائیل در ایجاد اتحاد لیکود نه تنها با جامعه یهودی ثروتمند آمریکا بلکه با جامعه مسیحی انجیلی آمریکا نیز بوده است. صهیونیست های مسیحی به شدت از کنترل اسرائیل بر سرزمین مقدس حمایت می کنند، البته به عنوان مقدمه ای برای آرماگدون آنها، نه دقیقاً برنامه بلند مدت **لیکود**.

اعتقاد تاکتیکی لیکود این است که ایالات متحده همیشه وجود خواهد داشت، ضخیم یا نازک، زیرا لابی اسرائیل (به طور یکسان یهودی و مسیحی انجیلی) و مجتمع نظامی-صنعتی ایالات متحده همیشه آنجا خواهند بود. شرط بندی لیکود همیشه در گذشته کارساز بوده است و آنها معتقدند که در آینده نیز کارساز خواهد بود. بله، افراط گرایی خشونت آمیز اسرائیل به قیمت حمایت رای دهندگان جوان آمریکایی به **بایدن** تمام می شود، اما اگر چنین باشد، این فقط به معنای انتخاب **ترامپ** در نوامبر خواهد بود، بنابراین برای لیکود حتی بهتر است.

استراتژی لیکود به طور کامل به ایالات متحده برای امنیت اسرائیل متکی است، به عنوان تنها نیروی بازدارنده در جامعه جهانی که به طور فزاینده ای متحد است و نسبت به جنایات جنگی گسترده اسرائیل متحیر است و طرفدار تحمیل راه حل دو کشوری بر اسرائیلی کاملاً سرکش است. با این حال، منافع اصلی ایالات متحده - اقتصادی، مالی، تجاری، دیپلماتیک و نظامی - با منزوی شدن با اسرائیل در سیستم بین المللی در تضاد است.

لابی اسرائیل مورد اصابت یک جنبش انبر قرار خواهد گرفت. از یک طرف، رای دهندگان آمریکایی، به ویژه رای دهندگان جوان آمریکایی، از وحشیگری اسرائیل در وحشت هستند. از سوی دیگر، موقعیت ژئوپلیتیک آمریکا در حال فروپاشی است. به زودی، انتظار می رود بسیاری از کشورهای اروپایی، از جمله اسپانیا، ایرلند و نروژ، فلسطین را به رسمیت بشناسند و از عضویت آن در سازمان ملل استقبال کنند. **اردوان** ممکن است در راس حزب لیکود قرار گیرد، اما لیکود و شرکای افراطی و خشن آن در ائتلاف احتمالاً به زودی به مرزهای گستاخی، خشونت و ظلم خود خواهند رسید.

----- **با تقدیم احترامات «2024-05-18»**

.....